

## **20191231-Taygeta-NL-Bewegen-door-ether-stellare-navigatie-2- deel-6- buitenaardse-technologie**

Bewegen door de Ether - Sterren Navigatie 2 (DEEL 6) (Buitenaardse Technologie)

Ik heb een basisconcept, en het is een beetje moeilijk uit te leggen. Hoe je vanuit een locatie, de ether, op alle locaties in de fysieke wereld kunt komen, inclusief alle punten in de tijd van die locaties - in de fysieke wereld.

Als je in de ether bent, want vanuit de ether manifesteer je alles wat is, dan wordt het gewoon een gezichtspunt, dat in dit geval een gezichtspunt is dat gelijk is aan een Frequentie. Je verandert alleen je gezichtspunt-Frequentie vanuit de ether en je bent al waar en wanneer je wilde. Je hoeft niet te reizen of je te verplaatsen. Verander gewoon de Frequentie die je hebt met de motoren van het schip, om compatibel te zijn met het zien of zijn op een andere Frequentie ----> die op zijn beurt een plaats is met een specifiek punt in de tijd.

Alles bestaat als een overlay, en een tijdelijke plaats en positie wordt alleen waargenomen wanneer er een Frequentie-energie compatibiliteit is. Het is te vergelijken met het zijn in een donkere kamer ... er zijn voorwerpen in die kamer die alleen met een bepaald lichtfilter kunnen worden gezien. Dus je zet je zaklamp aan met een blauw licht. Je kunt alleen dingen zien die niet blauw zijn, omdat de dingen die dat wel zijn, uit je zicht verdwijnen. Maar als je de frequentie van het licht verandert, en je zet een roodfilter op je zaklamp, dan kun je de dingen zien die voorheen onzichtbaar waren voor je ogen, omdat ze blauw zijn. En tegelijkertijd zul je niet langer de dingen kunnen zien die rood zijn, die voorheen voor jou zichtbaar waren toen je het blauwe filter op had.

Wanneer een plaats een Frequentie heeft; door die Frequentie te evenaren wordt het diezelfde Frequentie, niet te onderscheiden van die Frequentie.

Wanneer u een Frequentie uitzendt van wat dan ook, zeg 102 Mhz ... en u zendt met iets anders 102 Mhz uit, dan wordt het alleen maar meer van hetzelfde. Ze zijn niet van elkaar te onderscheiden.

De torusfrequentie van een schip is net als het blauwe of het rode filter van onze zaklamp. Wij kunnen een plaats in ruimte of tijd alleen zien of ervaren door het Frequentie filter dat de torus is.

We zetten gewoon onze blauwe filter aan, en we nemen waar dat we in de Plejaden-Erra zijn. Met de motoren schakelen we over op het rode filter, en plotseling nemen we waar dat we op Aarde zijn. Er is niets veranderd, het is alleen onze waarneming die verandert wat we zien.

Je hebt een radio of een stereo-installatie om naar muziek te luisteren. U stemt af op 102.5 FM en luistert naar Richard Wagner, dan draait u de knop om en stemt u af op 92.4 FM en luistert u naar popmuziek. De twee dingen waren er al, in dezelfde ruimte. Het is alleen het filter van je aandacht dat je in staat stelt om naar Wagner of popmuziek te luisteren. Alsof uw stereo-radio-apparaat uw schip is. Maar het apparaat zelf beweegt niet, het gaat nergens heen.

Het schip heeft een exacte Frequentie kaart in zijn computer. Het hult zich naar believen in een hoogenergetische torus, via het principe van dominante frequenties. De exacte energetische Frequentie van de torus wordt opgelegd aan het schip zelf en alles wat zich daarin bevindt, gecontroleerd door de computer. Het verandert zijn exacte Frequentie om het compatibel te maken met de plaats van bestemming, ten koste van het niet langer compatibel zijn met de Frequentie van de plaats van oorsprong.

Tijd is slechts een energetische - Frequentievariant van een plaats. Op zichzelf, in afzondering, staat de tijd stil. Het is pas met de aanwezigheid van een bewustzijn van dat moment, dat een Frequentie op zichzelf is, dat de scène begint te worden bezielt met een opeenvolging van gebeurtenissen.

Dus alle nano-seconden die nooit hebben bestaan in het Universum, blijven bestaan als frequenties binnen een veld dat oneindig is en alles omvat. Dit veld is de ether. Elk moment in de tijd is als een stilstaande foto in de tijd, gebeurtenissen die worden vastgehouden als in frames van een filmrol. Het zijn geïsoleerde stilstaande beelden, zonder betekenis, zonder opeenvolging, slechts sommige zeer gelijkend op andere. Alles is in de ether, zonder tijd, het zijn slechts vaste, eeuwige posities die samen het geheel vormen, dat de Bron is, het verenigde Ik, de ether.

Als een filmrol, is het niet geanimeerd. Er is iemand met waarnemingsvermogen voor nodig om elk losstaand beeld te komen animeren, om er betekenis, volgorde en snelheid aan te geven.

**Swaruu:** Elk vel papier is een plaats in de ruimtetijd. Het ligt vast. Er is geen tijd, het is er gewoon. Reizen per schip naar een bepaalde plaats is eenvoudigweg verenigbaar zijn met een of ander vel papier. Vanaf je aankomst op dat bepaalde vel, is vanaf waar je de animatie begint waar te nemen.

Dit betekent dat het voor een schip geen probleem is om van punt A naar punt B te reizen, noch is het een probleem om van de ene datum naar de andere te reizen. Het is hetzelfde in ruimte en tijd. Dit wordt supra-luminaire vlucht genoemd, en overtreft de lichtsnelheid met een aantal onberekenbare factoren omdat het een instant proces of "sprong" is, ongeacht afstanden of data in de wereld of de fysieke kant van het Universum.

Op zichzelf is het niet zo moeilijk te begrijpen als deze dingen eenmaal zijn begrepen. Je hebt alleen een gedetailleerde Frequentie-kaart nodig, en een apparaat dat je Frequentie met precisie verandert en aanpast.

**Gosia:** Swaruu, je spreekt over de waarnemer, en hoe hij of zij alles bezielt met de waarneming. Maar de vraag brandt nog steeds in mij ... waar komt de OBSERVATIE zelf vandaan? Dit iets dat wij zijn, dat alles observeert en bezielt. Hoe komt het proces van waarnemen tot stand, van het bewustzijn zelf met het vermogen om waar te nemen? Zelfbewustzijn?

**Swaruu:** Het proces zelf van bewust zijn, bewustzijn, kennis hebben van je eigen bestaan... schenkt een proces dat op de een of andere manier een tegenstelling inhoudt. Als het het geheel is, is alles aanwezig in het geheel. Daarom zou het alle bestaande punten in tijd en ruimte omvatten, daarom zou er geen temporele animatie of enige perceptie van het verloop van de tijd zijn. Want alles is vervat in de Bron van alles, die ik in dit geval ether noem. Op het moment dat er een perceptie is van afscheiding van het geheel, als een holografisch fragment van het geheel, is er een perceptie tussen wat men is en wat men niet is. Dit is de basis van de perceptie van de animatie van tijd, vanuit het gezichtspunt van een bepaald waarnemer-bewustzijnspunt.

De perceptie van schijnbare afscheiding van het geheel. Zich bewust zijn van wat men is - en van wat geen deel uitmaakt van zichzelf, is de basis van de tijd zelf. En zoals ik al eerder heb beschreven, zal de snelheid van de tijd afhangen van de hoeveelheid gegevens die een bewustzijn in zijn bewustzijn kan verwerken, dat wil zeggen hoe meer gegevens, hoe sneller de tijd wordt waargenomen. Een voorbeeld hiervan is dat een jong kind de tijd

veel langzamer waarneemt dan een volwassene, omdat hij minder gegevens verwerkt dan de volwassene.

Maar door de hoeveelheid gegevens die door het bewustzijn kan worden waargenomen verder te versnellen, wordt een punt bereikt waarop een eenwording van de temporele waarneming optreedt, waardoor een nieuwe illusie van aanwezigheid in een dichtheid ontstaat, illusie omdat dat is wat dichtheid is. Je verandert van de ene dichtheid naar een hogere, waar meer gegevens worden verwerkt, meer bewustzijn, meer waarneming. Als u dit echter op de een of andere manier vergelijkt met de snelheid van bewustzijn van het eerste vergelijkingspunt, zult u ontdekken dat er een zeer uitgesproken tijdsverschil is, zoals in het geval tussen Temmer, Erra en de Aarde, dat is 4,6 dagen op de Aarde voor één dag in Temmer of Erra. De waarneming van de duur van een dag op de ene of de andere plaats is echter in wezen dezelfde.

Het is slechts de perceptie, zeg maar het gemiddelde van de collectieve "Matrix" gevormd door de individuele bewustzijnen die op een specifieke plaats, vlak of dichtheid bestaan, en waarvan we niet de perceptie kunnen hebben dat men sneller of langzamer leeft voor de duur van een tijdseenheid, als we het niet direct vergelijken met een andere specifieke plaats. In dit geval de Aarde versus de Temmer, bijvoorbeeld.

**Gosia:** En wat veroorzaakte de schijnbare afscheiding van het geheel die u noemt?

**Swaruu:** Er wordt gezegd dat de oorspronkelijke Bron, het geheel, werd gefragmenteerd omdat het de enige manier was om door te gaan met expanderen, wat het enige is waar alle organismen met bewustzijn naar verlangen.

Maar waarom? Of hoe gebeurt het precies?

Als de grote Ether, de oorspronkelijke Bron, het universum of hoe het ook genoemd wordt, alles is en alles begrijpt, dat alles op een verenigde manier deel uitmaakt van hetzelfde, niets achterlatend, alles omvattend, dan zou het ook noodzakelijkerwijs het concept inhouden van het hebben van schijnbaar geïsoleerde punten. Het zijn fragmenten van het geheel. Op deze manier kan worden uitgelegd dat eenvoudigweg door zijn aard van alles en absoluut alles omvattend, de Ether de bewustzijnen en hun percepties van beperkt zijn, van wel of niet iets meer zijn, moet omvatten. Het ontstaan van dualiteit, het ik ben versus het ik ben niet. Het fragmentatieproces is daarom slechts het verplichte deel van de Ether zelf.

**Gosia:** Dank u. Ik begrijp het.

**Robert:** Een vraag. Dus logischerwijs, als we de Aarde in 5D willen bezoeken, zal deze totaal andere "coördinaten" hebben dan de 3D Aarde, toch?

**Swaruu:** Zo is het, ja! Dus, 5D Aarde bestaat al en heeft altijd bestaan. Zij wordt niet waargenomen door de perceptie van de bewustzijnsgroepen die haar bewonen. Het hangt dan af van de mensen om hun Frequentie van waarneming te verhogen, of niet. En noch ik, noch iemand van buitenaf kan dat voor jullie doen. En nogmaals, ook al bekritisieren de massa's mij: Het is de taak van de mensen en alleen van hen om aan zichzelf en collectief te werken om in staat te zijn een reeds bestaande 5D Aarde waar te nemen.

Ik heb reeds beschreven hoe en waarom, door de Frequentie van het schip te wijzigen via zijn toroïde, het van de ene plaats naar de andere springt. Een schip hoeft alleen maar zijn Frequenties af te stemmen op die van de bestemming en die is al de bestemming want een

Frequentie die gelijkwaardig is aan een andere is alleen maar meer van dezelfde Frequentie. Zij verschilt niet. Dit is de energetische wet.

Een groot schip, gevechtsvliegtuig of hoger, ik spreek van die van Taygeta, werkt door drie vormen van vlucht te combineren, door middel van twee manieren van voortstuwing, gravitatie, actie-reactie, alsmede een hoge energie toroïde voor supra-luminaire vlucht. Het wordt gebruikt wanneer dat nodig wordt geacht, afhankelijk van de manoeuvre.

Bijvoorbeeld, wanneer een gevechtsschip of hoger de atmosfeer binnenkomt, bijvoorbeeld bij het naderen van een haven, zal het in Temmer bijna uitsluitend gebruik maken van gravitatiemotoren, omdat die het minst ingrijpend blijken te zijn voor de bevolking daaronder, vooral wanneer men spreekt van afdaling naar de oppervlakte en het uitvoeren van landingsmanoeuvres van een groot schip als dit, 2000 meter lang (zeven neus-aanstaart vliegdekschepen) en 20 miljoen ton staal en titanium.

Onnodig te zeggen dat het een delicate manoeuvre is. Als kind herinner ik me nog goed hoe ik een groot schip als dit uit de wolken zag neerdalen, de wolken zag wegtrekken en langzaam naar de haven zag varen. Kleinere schepen begeleidden haar aan beide zijden, om ervoor te zorgen dat alles goed verliep. Toen het daalde kon ik het gebied van de motoren aan de achterkant zien. Een groot gat aan de zijkant met een groot stuk dat ontbrak, er kwam wat gas uit het enorme gat, alsof een kosmische haai een stuk uit het motorgebied had gescheurd. Het schip ging naar beneden voor reparaties. Toch kwam het, met alle schade en al, op eigen kracht naar beneden, dankzij meerdere voortstuwingssystemen.

Gewoonlijk stijgt een schip van de oppervlakte op met gravitatiemotoren. Reeds op hoogte, zo'n 20.000 meter of meer, zet het de grote plasmajets aan. Daarmee verlaat het de dampkring en versnelt het tot ongeveer 40.000 of 50.000 km/sec, waar de toroïde wordt ingeschakeld en het schip naar de hyperruimte (naar de ether) springt. Bij het afdalen uit de hyperruimte wordt de toroïde uitgeschakeld en daalt het schip van ongeveer 100.000 tot 50.000 km/sec. door ofwel de voormotoren van de plasmastraal te starten, retro-raketstijl, ofwel de zwaartekrachtmotoren te gebruiken om het schip af te remmen.

Sommige schepen hebben dat niet nodig, zoals de Suzy klasse schepen. Zij kunnen volledig onbewaakt in hyperspace springen, en er al volledig gestopt weer uit terugkeren. Ook de schepen van de Suzy-klasse beschikken over een spitstechnologie die hen onderscheidt van andere scheepsklassen, zelfs van Taygeta, en die hen tot de meest geavanceerde maakt. Het wordt beschouwd als geheime technologie of "TOP SECRET" zoals het op aarde wordt genoemd, hoewel het feit dat ze bestaan niet geheim is. Het is alleen hoe het wordt bereikt: Vanuit een onbeweeglijke positie in hyperspace kunnen springen, en van daaruit opereren zonder zich ergens heen te bewegen, terwijl de oorspronkelijke omgeving nog steeds wordt waargenomen. Terwijl ze in deze vliegmodus, statische hyperspace, zijn, zijn ze onkwetsbaar.

Vanuit die vliegmodus kunnen ze overal aanwezig zijn, inlichtingen verzamelen, personeel van de oppervlakte halen, door muren gaan, want harde materie houdt hen niet tegen, of zelfs aanvallen uitvoeren met hun wapens, en dat alles ondetecteerbaar en onkwetsbaar. Deze technologie wordt beschouwd als een afschrikkings- of overredingsmiddel, waarbij alleen al de aanwezigheid van een "Suzy" het scenario in Taygeta's voordeel verandert. Maar het is bekend dat deze technologie bestaat, en dat Taygeta ze heeft, maar niemand anders. Daarmee zijn Suzy klasse schepen extreem gevaarlijk. Tot nu toe zijn andere rassen niet in staat geweest om ze na te maken.